

விரதமலொம் தானிருந்து
விரும்பியனென இறவைனிடைம்
வரமாகப் பற்றவரே
வாய்மநிறை எனன்பா
விரல்பிடித்து அரிசியிலே
எழுதவதைத் த எனன்பா
உரமாக என்னுள்ளே
உணர்வோடு கலந்துவிட்டார் !

தோள்மீது எனதைத்தக்கி
தானமகிழ்ந்து நின்றிடுவார்
வாழ்நாளில் வீழாமல்
வளரவெண்ணி பலசய்தார்
மயெவருத்தம் பாராமல்
எனயெண்ணி தானுழைத்தார்
கண்ணெனவகே காத்நின்றார்
கருணைநிறை எனன்பா !

பொட்டுவதைத் த எனமுகத்தை
கட்பிக் கட்பி கொஞ்சிடுவார்
பட்டுச்சட்டை வாங்கிவந்து
பரவசத்தில் மழ்கிடுவார்
இஷ்டமுடன் தன்மார்பில்
எனயுறங்க வதைத்திடுவார்
அஷ்ட ஐஸ்வரியமென்று
அனைவர்க்கும் சொல்லிடுவார் !

நானுண்ட மிச்சமலொம்

Written by - மகாதவே ஜயர் ஜயெராமசர்மா, மலெப்ணே, அவுஸ்திரலீயா -
Sunday, 16 June 2019 01:22 - Last Updated Sunday, 16 June 2019 01:35

தானடெுத்து சுவதைத் திடுவார்
அவர்பாதி நானென்று
அவருக்குள் எண்ணிடுவார்
உலகிலென்ன உயர்ந்தவனாய்
உருவாக்க உருவானார்
நிலவாலகில் என்னப்பா
நிகரில்லா தயெ்வமன்றோ !

பட்டம்பல நான்பற்றெனே
பதவிகளும் வகித்துநின்றே
கஷ்டம்பல பற்றாலும்
கைகொடுத்தார் எந்தனப்பா
விருதுகளோ எனையணுகி
விரும்பிவந்து சரேந்தனவே
விரும்பிநின்ற என்னப்பா
விண்ணாலக சன்றெவிட்டார் !

ஆளாக் கிவிட்ட எந்தன
அன்புநிறை அப்பாவை
அனுதினமும் எண்ணியெண்ணி
அலமந்து நிற்கின்றே
ஆண்டவனின் திருவூருவாய்
அப்பாவைக் காணுகின்றே
அவநின்றைப்பை மனமிருத்தி
அவர் வாழ்த்தை வணேடுகின்றே !

jearamiyer@yahoo.com.au